

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 273.

Anden Session.

73de Møde.

Torsdagen den 23de Januar.
(Forts.)

Finansministeren (fortsat): Det er er derimod Sagens væsentligste Spørgsmaal, om Localet behøves; den ærede Taler spæredede Nei. De Grunde, han anførte herfor, er det min Pligt at gjenemgaae noget nærmere. Han sagde, der staaer en Bygning, som er beboet af en privat Mand, den kan tages til Frilager, og det for Frilageret bestemte Locale benyttes til Postvæsenet. For det Første er det nu ikke rigtigt, at der boer en privat Mand i denne Bygning; denne Bygning er Toldinspectorens Bolig, og naar man betænker, hvilket Omfang Toldbodforretningerne have, hvilke særdeles betydelige Statsindtægter der afhænge af disse Forretningers Udørelse, saa holder jeg det for meget forsvareligt, at den Embedsmand, der nærmest skal have Ofsynet med alle disse Forretninger, boer der, men derhos maa jeg, efter hvad der er mig meddeelt om dette Frilagers Bestaafenhed, gjøre ompmærksom paa, at dette skal bestaae af 33 Værelser, og det vil da indsees, at der i denne Bygning, der, saavidt mig bekjendt, kun bestaaer af 2 Etager og er temmelig smal, ikke haves Plads til et saadant Frilager, som man anseer det af Vigtighed at oprette. Dernæst gjorde den ærede Taler den Indvending, at Gammelholm kunde ventes at blive indlagt under Byen og blive den vigtigste Dampskibshavn, og saa var det jo en forbigaaende Foranstaltning at bygge denne Postbod. Der har nu været talt en halv Snees Aar om Gammelholms Anvendelse til privat Brug, og, saavidt jeg veed, er Sagen ikke kommen videre, men dertil kommer, at det tvertimod er mig bekjendt, at der har været paatænkt andet Brug

af Gammelholm, nemlig til et større Entrepot, et Slags Frihavn for den nordiske Handel; og i ethvert Fald, selv om Gammelholm blev anvendt som forudsat, saa mener jeg dog, at Toldboden altid bliver, hvor den er (Sa!), ved Indgangen til Havnen, at Postdampskibene der maae lodsse deres Postgods, hvor Toldclareringen kan finde Sted, og dette har netop været Grunden til, at Postvæsenet, som jeg tidligere har tilladt mig at udvikle, efter dets Overbeviisning, maa ansee det hensigtsmæssigt at have et saadant Locale som foreslaaet. Fremdeles er den ærede Taler, ligesaavel som den sidste ærede Taler, gaaet ud fra, at Postvæsenet kunde bære sig ad som Private, der selv bringe deres Varer ombord i Skibene, men jeg maa bemærke, at de synes at overse den Hovedforskjel, som der er imellem Postvæsenet og en enkelt privat Mand, thi den private Mand har kun at sørge for sine egne enkelte Varer, hvormod Postvæsenet jo er pligtigt og nødsaget til at sørge for Varer, der tilhøre mange forskellige Mennesker, som have afleveret dem til Postvæsenet (Ne: Det maa den private Mand ogsaa!). Postvæsenet skal sørge for det toldbare Postgodses Toldbehandling, det skal protokollere og registrere alle disse Varer, saa at Regnskabet kan aflægges; det er disse Forhold, hvorpaa Postvæsenet støtter sit Forslag til det omhandlede Locales Indretning, det forekommer mig herester at være ganske klart, og at der er en stor Forskjel mellem den enkelte Mand's Forhold, der udfører sine Varer, og Postvæsenet, forsaavidt Postvæsenet skal affende og modtage en Mængde Gods, der, som den ærede Vicepræsident oplyste igaar, kan stige til 1,500 Collis ad Gangen. Det er endvidere sagt, at, naar Toldvæsenet og Postvæsenet vare enige, saa kunne de nok hjælpe sig; det er næsten unu-